



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 7.Pf.20.572/2023/7.

A felperesek:

I.r. felperes I. rendű (I. rendű felperes címe)

II.r. felperes II. rendű (II. rendű felperes címe)

III.r. felperes III. rendű (III. rendű felperes címe)

Az I-III. rendű felperesek képviselője:

Dr. Halmos Bálint Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Halmos Bálint Gergely ügyvéd)

(ügyvéd címe))

Az alperes:

A képviselő ((képviseelő címe) útján eljáró alperes

Az alperes képviselője:

Dr. Kelemen Péter Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kelemen Péter ügyvéd)

(ügyvéd címe)

A per tárgya: tulajdonjog megállapítása

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 66.P.21.429/2023/11.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja: az I-III. rendű felpereseket egyetemlegesen megillető perköltséget leszállítja 1.150.000 (Egymillió-egyszázötvenezer) forint és 1.000.000 (Egymillió) forint után járó áfa összegre.

A meg nem fizetett 240.000 (Kétszáznegyvenezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az I-III. rendű felperesek keresetükben annak túrására kérték kötelezni az alperest, hogy elbirtoklás jogcímén a perbeli ingatlan 6/12 hányadára az I. rendű felperes, további személyenkénti 2/12 hányadára az I-III. rendű felperesek tulajdonjoga bejegyzésre kerüljön az ingatlan-nyilvántartásba.

[2] A pertárgy értékét 40.000.000 forintban határozták meg és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (Ükr.) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alperes kötelezését kérték a csatolt ügyvédi megbízási szerződésben meghatározott ügyvédi munkadíj megfizetésére azzal, hogy a jogi képviselőjük áfa fizetésre köteles. A keresetlevélben feltüntették, hogy az ügyvédi megbízási szerződésen felül költségjegyzéket csatolnak, de az utóbbi nem történt meg.

[3] Az alperes érdemi védekezést nem terjesztett elő, a kereset teljesítését nem ellenezte. Az I-III. rendű felperesek tényállításait nem vitatta, jogi érvelésüket elfogadta; nem kifogásolta, hogy az általuk megjelölt jogcímen bejegyezzék tulajdonjogukat az ingatlan-

nyilvántartásba. A kereset teljes körű elismerésére figyelemmel a túlzó mértékben felszámított perköltség jelentős mérséklését kérte.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével helyt adott a keresetnek, és megkereste az ingatlanügyi hatóságot az I-III. rendű felperesek tulajdonjogának a bejegyzése iránt. Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I-III. rendű felpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 3.500.000 forint perköltséget.

[5] Döntésének rövidített indokolásában a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 347. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ítéleti rendelkezését alátámasztó jogszabályokat tüntette fel.

[6] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte az 1.500.000 forint kereseti illetékből, valamint a bruttó 2.000.000 forint ügyvédi munkadíjból álló felperesi perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj összegét arra figyelemmel mérsékelte, hogy a csatolt megbízási szerződésből kitűnően a kikötött ügyvédi munkadíj egyáltalán nem tartalmaz fordítási költséget, továbbá az alperesi védekezés tartalmára és az eljárás gyors befejezésére tekintettel a kifejtett ügyvédi tevékenység nem áll arányban a követelt díj összegével [Ükr. 2. § (1)-(2) bekezdései].

[7] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes jelentette be fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatását és az I-III. rendű felpereseket megillető ügyvédi munkadíj leszállítását kérte 500.000 forint plusz áfa összegre.

[8] Előadta, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 58. § (1) bekezdés ac) pontja értelmében csupán az előzetesen megfizetett kereseti illeték 10%-át köteles megtéríteni, mivel az első adandó alkalommal, már magában az írásbeli ellenkérelemben elismerte az I-III. rendű felperesek követelését. Az Ükr. 2. § (2) bekezdése értelmében az ügyvédi munkadíj további mérséklését azért tartja szükségesnek, mivel az ügy nem volt bonyolult, gyorsan és könnyen lezárható volt, tekintettel az együttműködésére és a kereset elismerésére.

[9] Nyilatkozata szerint a másodfokú perköltségét nem számítja fel.

[10] Az I-III. rendű felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult.

[11] Hangsúlyozták: az alperes az elsőfokú eljárás során az eljáró bíró felhívására úgy nyilatkozott, miszerint nem ellenzi a kereseti követeléseket; ez a nyilatkozat nem értelmezhető a jog elismerésére vonatkozó határozott nyilatkozatnak. Megjegyezték, hogy a perköltségből bruttó 2.000.000 forintot tesz ki az ügyvédi munkadíj, ami nem tekinthető eltúlzottnak, különös tekintettel a per előkészítésére, amelynek érdekében háromszor kellett országból országra utazniuk jogi képviselőjük budapesti irodájába. A tényállás feltárása, a

jogi konklúziók levonása időigényes ügyvédi tevékenység volt, beleértve a rendelkezésre bocsátott számtalan okirat relevancia szerinti szűrését is.

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedtek a keresetet elutasító rendelkezései; az ítéletnek ezt a részét a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata nem érintette [Pp. 358. § (5) bekezdés]. A felülbírálat az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel támadott, perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésére korlátozódott.

[13] Az alperes fellebbezése részben megalapozott.

[14] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségviselésére vonatkozó rendelkezésével nem minden tekintetben értett egyet, ezért azt – a következőkben kifejtésre kerülő indokok alapján – részben megváltoztatta.

[15] Az elsőfokú bíróság az alperesi védekezés tartalmára és az eljárás gyors befejezésére tekintettel mérsékelte az I-II. rendű felperesek által felszámított, a megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíjat. Ettől eltérően a keresetnek helyt adó érdemi döntésének rövidített indokolását a Pp. 347. § b) pontjára alapította, mivel az ügy ténybeli és jogi megítélését egyszerűnek minősítette. Az alperesi védekezés tartalmára figyelemmel nem volt akadálya a Pp. 347. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásának sem, amely szerint az ítélet rövidített indokolást tartalmaz, ha az ítélet jogról való lemondáson vagy a jog és a kérelem elismerésén alapul. A felhívott törvényi rendelkezés második fordulatának felel meg az alperes írásbeli ellenkérelme, amelyben elismerte a perben érvényesített jogot, az I-III. rendű felperesek Polgári Törvénykönyvről szóló 1952. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 116. § (1) bekezdésén alapuló ingatlan-nyilvántartási igényét, és nem ellenezte a kereseti kérelem teljesítését sem, amely az elbirtoklás útján ingatlan-nyilvántartáson kívül megszerzett tulajdonjoguk ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzésére irányult. Ezzel összhangban az alperes a perfelvételi tárgyaláson megerősítette: az általa előterjesztett ellenkérelem, miszerint nem ellenzi a kereset teljesítését, ugyanazt jelenti, mint az elismerés (66.P.21.429/2023/11. számú jegyzőkönyv 1. oldala).

[16] A kereset elismerése tette lehetővé a per rövid időn belüli befejezését, hiszen a felperesi tényállítás elismerése folytán nem volt szükség bizonyításra. Emellett a jogvita elbírálásához a keresetlevélben előadott jogi érvelés vizsgálatára sem volt szükség, mivel az alperes a perben érvényesített jog fennállását sem vitatta; így az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásának kizárólag az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és a rövidített indoklás törvényi feltételére történő utalást kellett tartalmaznia [Pp. 347. § (2) bekezdés].

[17] Nem vitás, hogy elsőfokú perköltségük felszámításakor az I-III. rendű felperesek nem számíthattak az alperes elismerő nyilatkozatára, hiszen a pert megelőzően az alperes elutasította az I-III. rendű felperesek tulajdoni igényének megállapodással történő rendezését,

így a perre okot adott. Ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül, hogy a perindítást követően haladéktalanul elismerte a keresetet; e jognyilatkozata következményeinek érvényesülnie kell a ráterhelt perköltségek összegében is.

[18] Az Itv. 58. § (1) bekezdés ac) pontja szerint az illeték a peres eljárás illetékének 10%-a, ha a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig az alperes a követelést elismeri. Erre figyelemmel az alperesnek csak a mérsékelt összegű illetéket kell megtérítenie az I-III. rendű felperesek részére, ami – az előzetesen megfizetett 1.500.000 forint kereseti illeték 10%-a – 150.000 forintot tesz ki. Fennmaradó részének a megfizetésére alaptalanul kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest.

[19] A megfizetett kereseti illeték 90%-át, azaz 1.350.000 forintot az I-III. rendű felperesek visszaigényelhetnek az állami adóhatóságtól [Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja, 81. § (2) bekezdése].

[20] Az I-III. rendű felperesek az elsőfokú eljárás során kizárólag a jogi képviseletük ellátásával felmerült ügyvédi munkadíjukat számították fel perköltségként, ugyanakkor nem érvényesítették a per előkészítése érdekében szükséges utazással felmerült költségeiket. Az utóbbi költséggel kapcsolatos igényüket az elsőfokú tárgyalás berekesztéséig elő kellett volna terjeszteniük, de erre először – az összegszerűség megjelölése nélkül – a fellebbezésükben utaltak, így azt nem lehetett a javukra figyelembe venni [Pp. 81. § (3) bekezdése, 82. § (3) bekezdésének második mondata].

[21] Az I-III. rendű felperesek perbeli képviselete a keresetlevél megszerkesztésére és mellékletei összeállítására, az elsőfokú bíróság által kibocsátott három végzés (az alperes felhívása írásbeli ellenkérelem előterjesztésére, perfeljegyzést elrendelő és idéző végzés), valamint az alperes hozzávetőlegesen három oldalas írásbeli ellenkérelmének az áttanulmányozására korlátozódott; ezen felül jogi képviselőjük egy 60 perc időtartamú tárgyaláson vett részt.

[22] A pert megelőzően végzett jogi képviseleti tevékenységet is figyelembe kell venni az ügyvédi munkadíj megállapítása során, de az ehhez szükséges időráfordítás mennyiségére a becsatolt megbízási szerződés nem ad támpontot, és azt a felperesek képviselője sem jelölte meg. Mindezen – a pert megelőzően és a per során végzett – ügyvédi tevékenység munka- és időigényességét mérlegelve a Fővárosi Ítéltábla nagyobb mérvű mérséklést tartott szükségesnek, különösen annak fényében, hogy az Ükr. 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján megállapítható – a pertárgy értékéhez igazodó – ügyvédi munkadíj 1.400.000 forint plusz áfa összeget, azaz összesen 1.778.000 forintot tesz ki.

[23] A Fővárosi Ítéltábla arra következtetett, hogy az I-III. rendű felperesek által a megbízási szerződés alapján felszámított ügyvédi munkadíj a kifejtett tevékenységhez mérve túlzó mértékű és az elsőfokú bíróság által alkalmazott mérséklést meghaladó csökkentése szükséges [Ükr. 2. § (2) bekezdése]. Ennek összegét a Fővárosi Ítéltábla a ténylegesen

elvégzett ügyvédi tevékenységre figyelemmel mérlegelés útján 1.000.000 forint plusz áfa összegben határozta meg.

[24] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és a rendelkező részben megjelölt összegre leszállította az I-III. rendű felpereseket egyetemlegesen megillető elsőfokú perköltséget.

[25] Az I-III. rendű felperesek nem számították fel a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült perköltségeiket, míg az alperes nem tartott igényt másodfokú perköltségei megtérítésére. Ennélfogva a Fővárosi Ítéltábla mellőzte a felek másodfokú perköltségben való marasztalását [Pp. 82. § (3) bekezdés].

[26] A Pp. 102. § (6) bekezdése értelmében az alperes személyes költségmentessége folytán meg nem fizetett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Budapest, 2024. február 7.

Dr. Csordás Csilla s.k.

a tanács elnöke, előadó bíró

Levek Istvánné dr. s.k.

Dr. Örkényi László s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelül: